

The painting in the exhibition was inspired by the culinary culture of Eskipazar, Karabük

A Call to the Table of Blessings: Rain Prayer in Eskipazar

One of the most vivid memories of childhood in Eskipazar was the rain prayers held during the dry days of summer. When the sky remained silent for weeks and the earth cracked from drought, the village children would gather in the streets and joyfully chant together:

**"May puddles become lakes,
May barley and wheat be abundant,
Dough in the trough,
Mud in the garden,
Grant us, O Allah, grant us
Rain pouring like strings."**

This ritual was not merely made of words; ingredients such as bread, onions, rice, and eggs were collected from the homes, and then cooked together in a selected house. The resulting meal turned into a table of abundance shared by all the children of the village.

Smearing mud on the doors or pouring water in front of houses that did not contribute symbolized both the awaited rain and a call for participation. In this way, an ancient culture rooted in both nature and social solidarity was passed down from generation to generation.

"Rain prayer reminds us that the earth needs water just as people need one another."

Sergideki resim Karabük Eskipazar yemek kültüründen esinlenerek yapılmıştır.

"Yağmur duası, toprağın suya; insanın birbirine muhtaç olduğunu hatırlatır."

Bereket Sofrasına Çağrı: Eskipazar'da Yağmur Duası

Eskipazar'da çocukluk hatıralarının en renkli sayfalarından biri, kurak yaz günlerinde yapılan yağmur dualarıydı. Gökyüzünün haftalarca suskun kaldığı, toprağın çatladığı zamanlarda, köyün çocukları sokaklara dökülür, coşkuyla hep bir ağızdan şu maniyi söylerdi:

"Göde göde göl olsun,
Arpada buğday bol olsun,
Teknede hamur,
Bahçede çamur,
Ver Allah'im ver,
Sicim gibi yağmur."

Bu ritüel, sadece sözden ibaret değildi; evlerden ekmek, soğan, pirinç ve yumurta gibi malzemeler toplanır, ardından seçilen bir evde bu malzemeler pişirilirdi. Ortaya çıkan yemek, bütün köy çocuklarının birlikte paylaştığı bir bereket sofrasına dönüşürdü.

Katkıda bulunmayan evlerin kapısına çamur sürmek veya su dökmek ise, hem beklenen yağmuru hem de katılım çağrısını simgelerdi. Böylece hem doğaya hem de toplumsal dayanışmaya yönelik kadim bir kültür, nesilden nesile aktarılırdı.